

for Nogen. Det hebdet i denne § 6, at Jord, hvis Boniteringstakt er under 3, fritages for Skatter. Af denne Jord gaar der altsaa over otte Gange $5\frac{1}{2}$ eller 41 Tdr. Land paa 1 Tde. Hartkorn, og den Præmie, som altsaa ydes, vil da, naar man regner, at samtlige Afgifter til Stat og Commune pr. Tde. Hartkorn kunne være omtrent 20 Rd., hvilket jo ingenlunde er for lavt regnet, ikke blive mere end i det Høieste 3 Mk. pr. Tde. Land. Hvis dette nu tænkes, som det er fremhævet i Udkastets Motiver, som en Bevæggrund for de Paagjældende til at lade en Skov blive staaende, som staaer der iforveien, forekommer det mig aldeles klart, at det er, som jeg sagde før, et ganske umaadeligt ringe Lob, som der fastes i Vægtstaaalen. Naar den Vedkommende har Udsigt til ved Afdrivning af Skoven pludselig at realisere en stor Capital, saa er vistnok det, at han ved at bevare Skoven kan slippe for at betale 3 Mk. i Skat, ikke noget Motiv, som kan komme i nogen Betragtning. Men selv om man tænker paa denne Bestemmelse i den anden Retning, nemlig som Motiv til at anbringe Skove der, hvor de ikke ere iforveien, saa troer jeg virkelig, at man vanskelig vil kunne stole paa den som et tilstrækkeligt Motiv. Det er jo vistnok saa, at netop Anlæg af nye Skove paa Grund af, at disse først efter en overordentlig lang Arrække bringe noget Udbytte, er Noget, som man yderst sjældent kan gjøre Regning paa, at Nogen vil indlade sig paa som en Entreprise. Selv om det er paa en Grund, som er særdeles stillet til Skovbrug, er jo det Udbytte, som vil komme, ud deraf, stndt saa langt ud i Tiden, at det er uantageligt, at Mange ville indlade sig paa en saadan Entreprise, og det Motiv, som her føies til, bliver da aldeles ikke tilstrækkeligt. Heller ikke kan jeg tillægge de Momenter, som iøvrigt tale for, at der ikke vil finde nogen stærk Afdrivning af Skovene Sted, nogen særdeles Vægt. Naar det navnlig her fremhæves, at den Convertering af Skovstylden til Alger og Engs Hartkorn, som efter Lovudkastet skal finde Sted, vil medføre, at kun saadanne med Skovstyd behæftede Arealer, som utvivlsomt ville være mere lønnende for Algerbrug, ville overgaae til denne Anvendelse, saa er jeg virkelig ikke istand

til at see det. Man skalde altsaa gennem denne Convertering kunne bevirke, at kun de Arealer, som ere absolut Skovbund, bleve bevarede som Skove. Det troer jeg ikke, thi det forekommer mig, at da det i Reglen vil være Tilfældet, at disse Arealer ved Converteringen netop ville blive satte yderst lavt til Hartkorn, saa vil dette Hensyn ikke afgive noget videre Motiv ligeoverfor den Fordeel, som man kan vinde ved at afdrive Skovene. Jeg kan derfor slet ikke, i hvad der er blevet ubtalt, finde nogen Grund til at antage, at denne Vandring virkelig vil finde Sted, og naar det nu er saa, og naar det i selve Udkastets Motiver erkjendes, at Skovens Tilværelse er af stor Betydning i flere Henseender, ogsaa i klimatisk Henseende, og det er jo Noget, som er indbrømmet her, og som man ogsaa efter min Mening bestemt maa fastholde, om man end maa erkjennde, at de i klimatisk Henseende kunde ligge bedre, saa skjøner jeg ikke rettere end, at jeg ikke med nogen Beroligelse kan gaee ind paa dette Lovudkast. Jeg skal iøvrigt ikke indlade mig paa nogen videre Udvikling af Spørgsmaalet om Skovens Betydning i klimatisk Henseende. Det ærede Medlem for Maribo 2den Valgkreds behandlede det jo fuldkomment som Theori eller Doctrin, men jeg troer, at det er Noget, som han ingenlunde er berettiget til. Ganske vist er denne Sag ikke saa fuldstændig gennemarbejdet, at man med fuldkommen Bestemthed kan paavise de enkelte Skoves Betydning i klimatisk Henseende; men netop det, at Sagen ikke er fuldstændig bragt saaledes paa det Nene, at man kan faae en bestemt Overbeviisning derom, er jo en Grund, som gjør, at man ikke letfindig skal gaee hen og sthyde Betryggelsen fra sig. — Jeg skal endnu kun gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad den ærede Indenrigsminister anførte, om de Anthdninger, som fremkom fra det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Fallefen). Den ærede Minister meente, at det vilde være fuldstændig urigtigt, naar man vilde fastholde Skovtvangen for de Arealers Vedkommende, der ere at betragte som absolut Skov; han bemærkede i saa Henseende, at Lovudkastet jo netop gaar ud paa, at Enhver bedst kan skjønde, hvad der er i hans egen Interesse, og han tilspøiede, at